

C?50/05. sz. ügy

Maija T. I. Nikula által indított eljárás

(a Korkein hallinto-oikeus [Finnország] által benyújtott el?zetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Szociális biztonság – Betegségi és anyasági ellátások fedezete – Járulékszámítás – 1408/71 rendelet – A tagállam arra vonatkozó jogosultsága, hogy beszámítsa a járulékalapba a másik tagállam intézménye által folyósított nyugdíjakat – Két tagállam jogszabályai szerint nyugdíjra jogosult nyugdíjas”

Az ítélet összefoglalása

Migráns munkavállalók szociális biztonsága – Betegségbiztosítás – Nyugdíjasokat terhelő járulékok

(EK 39. cikk; 1408/71 tanácsi rendelet, 27. és 33. cikk, (1) bekezdés)

Nem ellentétes a 118/97 rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71 rendelet 33. cikke (1) bekezdésével, ha a nyugdíjas lakóhelye szerinti tagállamban az említett rendelet 27. cikke szerinti ellátások nyújtására illetékes tagállam intézményei által alkalmazott betegbiztosítási járulékalap megállapítása során a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak mellett valamely másik tagállam intézményei által folyósított nyugdíjakat is e járulékalaphoz számítják annyiban, amennyiben az említett járulékok nem haladják meg a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak összegét.

Ellentétes azonban az EK 39. cikkel, ha a másik tagállam intézményeitől kapott nyugdíjak összegét abban az esetben is figyelembe veszik, ha a járulékokat e másik tagállamban az ott kapott munkajövedelem terhére már megfizették. Az érintettek feladata annak megállapítása, hogy korábban ténylegesen sor került-e a járulékfizetésre.

(vö. 37?38. pont és a rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2006. július 18.(*)

„Szociális biztonság – Betegségi és anyasági ellátások fedezete – Járulékszámítás – 1408/71 rendelet – A tagállam arra vonatkozó jogosultsága, hogy beszámítsa a járulékalapba a másik tagállam intézménye által folyósított nyugdíjakat – Két tagállam jogszabályai szerint nyugdíjra jogosult nyugdíjas”

A C-50/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein hallintoyikeus (Finnország) a Bírósághoz 2005. február 8-án érkezett, 2005. február 4-i határozatával terjesztett elő a

Maija T. I. Nikula

által indított eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J.-P. Puissochet (előadó), A. Borg Barthet, U. Lohmus és A. Ó Caoimh bírák,

előtanácsnok: M. Poiares Maduro,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. január 12-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Maija T. I. Nikula képviselőjében M. Ekorre,
- a finn kormány képviselőjében A. Guimaraes-Purokoski és E. Bygglin, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében I. del Cuvillo Contreras, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében H. G. Sevenster és M. de Grave, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviselőjében L. Fernandes és S. Pizarro, meghatalmazotti minőségben,
- a norvég kormány képviselőjében I. Djupvik és K. Fløistad, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében D. Martin és M. Huttunen, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2006. február 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elztes döntéshozatal iránti kérelem az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.; a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 33. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az M. Nikula által a Korkein hallinto-oikeus (finn legfelsőbb közigazgatási bíróság) eltt a Lapin verotuksen oikaisulautakunta (lappföldi adóellenőrzési hivatal) határozata ellen indított jogorvoslati eljárás keretében terjesztették el, amelynek tárgya az M. Nikula által 2000-ben megszerzett adóköteles jövedelem összege a betegbiztosítási járulékszámítás szempontjából.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 Az 1408/71 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint:

„E rendelet különös rendelkezéseire is figyelemmel az e rendelet hatálya alá tartozó olyan személyeket, akik egy tagállam területén lakóhellyel rendelkeznek, bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan kötelezettségek terhelik és ugyanolyan elnyök illetik, mint az adott tagállam állampolgárait.”

4 E rendelet 27. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az a nyugdíjas, aki két vagy több tagállam, köztük a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerint jogosult nyugdíjra, valamint ez utóbbi tagállam jogszabályai szerint jogosult ellátásokra, szükség esetén a 18. cikk és a VI. melléklet rendelkezéseinek figyelembevételével, ezekben az ellátásokban – családtagjaival együtt – a lakóhelye szerinti intézménytől részesül, és az ellátások költségeit ez az intézmény viseli, mintha az érintett nyugdíjas nyugdíját kizárólag az utóbbi állam jogszabályai szerint folyósítanák.”

5 E rendelet 28a. cikke szerint:

„Ha egy, két vagy több tagállam jogszabályai szerint nyugdíjra jogosult nyugdíjas olyan tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, amely tagállam jogszabályai szerint a természetbeni ellátásokhoz való jogosultság nem függ biztosítási vagy szolgálati feltételektől és ahol nyugdíjat nem folyósítanak, a neki és családtagjainak nyújtott természetbeni ellátások költségeit a nyugdíjjal kapcsolatban illetékes tagállamok egyikének a 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott intézménye viseli, annyiban, amennyiben az érintett nyugdíjas és családtagjai ilyen ellátásokra jogosultak lettek volna az említett illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint, ha abban a tagállamban rendelkeznének lakóhellyel, amelyben az intézmény található.”

6 Ugyanezen rendelet 33. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A nyugdíj folyósításáért felelős tagállami intézmény, amely a betegségi és anyasági járulékok tekintetében a nyugdíjból levonásokat előíró jogszabályokat alkalmaz, jogosult az általa folyósítandó nyugdíjból az érintett jogszabályoknak megfelelően kiszámított összeget levonni, amennyiben a 27., 28., 28a., 31. és 32. cikk szerinti ellátások költségeit az említett tagállam valamely intézménye viseli.”

A nemzeti szabályozás

7 A betegbiztosításról szóló törvény (sairausvakuutuslaki [364/1963]) 1. cikke szerint minden finnországi lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságától függetlenül biztosított a betegség kockázatával szemben. A betegbiztosítási járulékot az adózás keretében vonják le. A biztosított ellátáshoz való joga nem függ a megfizetett járuléktól.

8 Az említett törvény 33. cikkének (2) bekezdése elírja, hogy a biztosítottak által fizetendő biztosítási járulékot a megelőző adóévre vonatkozó helyi adó megállapításához figyelembe vett összjövedelem alapján kell kiszámítani.

Az alapügy és az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés

9 M. Nikula, Kemiben (Finnország) lakó nyugdíjas 2000 folyamán öregségi nyugdíj címén két tagállam intézményétől kapott különböző ellátásokat, amely tagállamok egyike a Svéd Királyság, ahol több éven keresztül dolgozott, a másik a Finn Köztársaság, azon állam, ahol lakóhellyel rendelkezik.

10 A 2000. évi adózás keretében M. Nikula arról nyilatkozott, hogy Finnországban teljes körű adókötelezettséggel rendelkezik. Az Északi Tanács tagállamai által a jövedelem és a vagyonszármazékok terén a kettős adóztatás elkerüléséről kötött egyezmény (26/1997.) 18. cikkének (1) bekezdése és 25. cikke (3) bekezdésének d) pontja alapján a svéd intézményektől kapott nyugdíjakat beszámították az adóköteles jövedelmébe.

11 M. Nikula azt kérte, hogy úgy módosítsák a terhére megállapított adót, hogy a svéd intézményektől kapott nyugdíjakat ne számítsák be a betegbiztosítási járulékszámítás alapját képező adóköteles jövedelmébe. A lappföldi adóellenőrzési hivatal 2002. szeptember 11-i határozatában elutasította M. Nikula kérelmét.

12 M. Nikula megtámadta e határozatot a Rovaniemen hallinto-oikeus (rovaniemi-i közigazgatási bíróság) előtt. Utóbbi 2003. december 12-i határozatában elutasította M. Nikula keresetét.

13 M. Nikula a Korkein hallinto-oikeushoz fellebbezést nyújtott be, amelyben kérte a fellebbezés elfogadását és a Rovaniemen hallinto-oikeus határozatának megsemmisítését, valamint azt kérte, hogy a svéd intézményektől kapott nyugdíjakat ne számítsák be a betegbiztosítási járulékszámítás alapját képező adóköteles jövedelmébe.

14 E körülmények között a Korkein hallinto-oikeus felfüggesztette eljárását, és elzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [...] 1408/71 [...] rendelet 33. cikkének (1) bekezdését, hogy e rendelkezéssel ellentétes az, ha abban az esetben, amikor a nyugdíjas a rendelet 27. cikke alapján a betegségi és anyasági ellátásokat csak a lakóhelye szerinti intézménytől igényelheti és azok költségeit ez az intézmény viseli, úgy állapítják meg a nyugdíjas lakóhelye szerinti tagállamban alkalmazott betegbiztosítási járulékot, hogy a lakóhely szerinti államban kapott nyugdíjak mellett a másik tagállamból származó nyugdíjakat is a járulékalapba számítják annyiban, amennyiben a betegbiztosítási járulékok nem haladják meg a lakóhely szerinti államban kapott nyugdíjak összegét?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésről

15 A kérdést elterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az 1408/71

rendelet 33. cikkének (1) bekezdésével ellentétes-e az, ha a nyugdíjra jogosult lakóhelye szerinti tagállamban, az e tagállam intézményei által alkalmazott betegbiztosítási járulékalap megállapítása során a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak mellett a másik tagállam intézményei által folyósított nyugdíjakat is e járulékalaphoz számítják annyiban, amennyiben a biztosítási járulékok nem haladják meg a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak összegét.

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

16 A spanyol és a portugál kormány úgy ítéli meg, hogy az illetékes tagállam az 1408/71 rendelet 33. cikke (1) bekezdésének rendelkezései alapján a betegbiztosítási járulékszámítás során nem veheti figyelembe a másik tagállam intézményei által folyósított nyugdíjakat. Ezzel egyez-e az Európai Közösségek Bizottságának álláspontja, amely úgy véli, hogy a C-389/99. sz. Rundgren-ügyben 2001. május 10-én hozott ítéletben (EBHT 2001., I-3731. o.) megfogalmazott alapelv szerint az illetékes tagállam kizárólag a saját intézménye által folyósítandó nyugdíjból vonhatja le a járulékot, a másik tagállam intézményei által folyósított nyugdíjak kivételt képeznek ezalól.

17 A fenti kormányok és a Bizottság érvelésüket a fent hivatkozott Rundgren-ügyben hozott ítélet 49. pontjára alapozzák, miszerint az 1408/71 rendelet 33. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy az említett rendelet az általa szabályozott esetben kizárólag az említett tagállam illetékes intézményét hatalmazza fel arra, hogy különösen a betegbiztosítási ellátások fedezetére levonást eszközöljön az általa folyósítandó, illetve ténylegesen folyósított nyugdíjból.

18 A finn, a holland és a norvég kormány elismeri, hogy összefüggés van a nyugdíjból való levonási jogosultság és a természetbeni ellátásokat érintő költségviselési kötelezettség között. Ez utóbbi ellátások költségeit nem lehet azon tagállam intézményére hárítani, amely esetleg csak a nyugdíj tekintetében illetékes (a fent hivatkozott Rundgren-ügyben hozott ítélet 47. pontja). Azonban úgy vélik, hogy az ugyanezen ítélet 49. pontjában elismert összefüggés nem is tiltja a betegbiztosítási ellátások nyújtására illetékes intézmény székhelye szerinti tagállam számára azt, hogy a saját jogában meghatározza a betegbiztosítási járulékszámításhoz figyelembe veendő jövedelemalapot. Ezt az értelmezést erősíti az „érintett jogszabályoknak megfelelően kiszámított” kifejezés, amely az 1408/71 rendelet 33. cikkének (1) bekezdésében szerepel. E jogosultság gyakorlása pusztán ahhoz a feltételhez kötött, hogy ezen intézmény az érintett jogosult számára ténylegesen is ellátásokat folyósít.

19 E kormányok tehát úgy vélik, hogy ebben az esetben a tagállam hozhat olyan döntést, hogy a társadalombiztosítási járulékalapba a másik tagállam által folyósított nyugdíjakat is bevonja, feltéve hogy e járulékok összege nem haladja meg a lakóhely szerinti tagállamban folyósított nyugdíjak összegét. Ez utóbbi esetben ugyanis a járulékok nem vonhatók le teljes egészében – ahogy az elírások értelmében kellene – az e tagállamban folyósított nyugdíjakból, amint a Bíróság a fent hivatkozott Rundgren-ügyben hozott ítélet 49. pontjában is megállapította.

A Bíróság álláspontja

20 Az 1408/71 rendelet célja – amint azt a második és negyedik preambulumbekkezdése is kimondja – biztosítani a munkavállalók és az önálló vállalkozók szabad mozgását az Európai Közösségen belül, tiszteletben tartva a szociális biztonságra vonatkozó nemzeti jogszabályok sajátos jellemzőit. E célból – amint az a rendelet ötödik, hatodik és tizedik preambulumbekkezdéséből is következik – a rendelet előírja a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmód elvét, és annak lehető legjobb biztosítását, hogy a tagállam területén foglalkoztatott valamennyi munkavállaló egyenlő bánásmódban részesüljön, illetve közülük a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókat ne érje hátrány. Az 1408/71 rendelettel létrehozott rendszer csak egy koordinációs szabályozás, amely különösen a különböző

körülmények között a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó jogszabály vagy jogszabályok meghatározására irányul (a C-493/04. sz. Piatkowski-ügyben 2006. március 9-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-2369. o.] 19. és 20. pontja).

21 Az elztes döntéshozatalra utaló határozatból kitnik, hogy a Finnországban lakó M. Nikula 2000 folyamán mind a svéd, mind a finn intézményektől nyugdíjat kapott.

22 Az 1408/71 rendelet 27. cikke szerint az a nyugdíjas, aki két vagy több tagállam, köztük a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerint jogosult nyugdíjra, azon tagállam jogszabályai szerint jogosult természetbeni ellátásokra, amelynek területén lakik, mintha kizárólag az utóbbi állam jogszabályai szerint lenne jogosult nyugdíjra.

23 Mivel M. Nikula lakóhelye a Finn Köztársaság, e tagállam köteles a természetbeni ellátások nyújtására. Ez az állam jogosult a járulék levonására ugyanezen rendelet 33. cikkének (1) bekezdése alapján a saját jogszabályaiban meghatározott feltételek mellett.

24 Közösségi szint harmonizáció hiányában az érintett tagállam jogszabályainak kell meghatározniuk a társadalombiztosítási járulékszámításhoz figyelembe veendő jövedelmeket (lásd a C-18/95. sz. Terhoeve-ügyben 1999. január 26-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-342. o.] 51. pontját). Ez méginkább így van, ha a közösségi szabályozás kifejezetten hivatkozik a tagállami jogra, a tagállamot a betegbiztosítási járulék levonására illetékes államként határozva meg. Fontos, hogy hatáskörének gyakorlása során az érintett tagállam tiszteletben tartsa a közösségi jogot (lásd a fent hivatkozott Terhoeve-ügyben hozott ítélet 34. pontját és a C-227/03. sz. Van Pommeren-Bourgondiën-ügyben 2005. július 7-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6101. o.] 39. pontját).

25 Ezért a betegbiztosításról szóló finn törvény 33. cikkének (2) bekezdése elírja, hogy a betegbiztosítási járulékot a helyi adó megállapításához figyelembe vett összjövedelem és különösen az elz adóévben más tagállamok által folyósított nyugdíjak alapján kell kiszámítani.

26 A Bizottság és egyes tagállamok azon állításával szemben, miszerint a Bíróságnak a fent hivatkozott Rundgren-ügyben hozott ítéletben képviselt álláspontja f szabály szerint tiltja, hogy a tagállam társadalombiztosítási járulékkal terhelje a másik tagállam által folyósított nyugdíjakat, az ezen ítéletben elfogadott megoldás nem ültethet át az alapügyre.

27 A finn származású 1975. július 18-tól svéd állampolgár S. Rundgren kizárólag a Svéd Királyság által folyósított nyugdíj és életjáradékjövedelemmel rendelkezett. E tagállam volt a természetbeni ellátások költségviselje.

28 Egyrészt tehát a Finn Köztársaság, miután nem folyósított nyugdíjat az érdekelt személy részére, nem volt „jogosult az általa folyósítandó nyugdíjból [...] levon[ást eszközölni]” az 1408/71 rendelet 33. cikkének (1) bekezdése szerint.

29 Másrészt azon elv alapján, miszerint a nyugdíjastól annak okán, hogy az egyik tagállam területén lakik, nem követelhet kötelező társadalombiztosítási járulék olyan ellátások fedezetére, amelyek költségeit a másik tagállam intézménye viseli (a C-140/88. sz. Noij-ügyben 1991. február 21-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-387. o.] 14. pontja), a Finn Köztársaság nem követelhetette S. Rundgren-t a finn jogszabályokban foglaltakhoz hasonló járulékok megfizetését, mivel utóbbit hasonló ellátások illették meg, amelyek költségeit a nyugdíj tekintetében illetékes tagállam, a Svéd Királyság egyik intézménye viselte (a fent hivatkozott Rundgren-ügyben hozott ítélet 56. pontja).

30 Igaz ugyan, hogy a személyek szabad mozgása elvével ellentétes az a tagállami

jogszabály, amely a nyugdíjasokat anélkül terheli a kiegészít? társadalombiztosítási rendszerhez való hozzájárulással, hogy ennek megfelel? szociális védelmet nyújtana (a C?53/95. sz. Kemmler?ügyben 1996. február 15?én hozott ítélet [EBHT 1996., I?703. o.] és a C?393/99. és C?394/99. sz. Hervein és társai egyesített ügyekben 2002. március 19?én hozott ítélet [EBHT 2002., I?2829. o.]), az alapügyben mégsem err?l van szó, miután a finn jogszabálynak, mint a lakóhely szerinti tagállam jogszabályának az a célja, hogy kizárólagosan, minden más jogszabály kizárásával vonatkozzon a finn területen lakó nyugdíjasokra.

31 Így az alapügyhöz hasonló esetben, amikor a lakóhely szerinti tagállam egyik intézménye nyugdíjat folyósít és ugyanezen állam egyik intézménye biztosítja a betegbiztosítási költségek fedezetét, az 1408/71 rendelet egyetlen rendelkezése sem tiltja ezen állam számára, hogy a területén lakó személy társadalombiztosítási járulékának összegét a lakóhely szerinti tagállamban vagy más tagállamokban folyósított nyugdíjából származó összjövedelme alapján számítsa ki.

32 Függetlenül azonban az alkalmazott számítási módszert?l, a járulékok összege nem haladhatja meg a lakóhely szerinti tagállam intézményei által folyósított nyugdíjakat, mivel – amint a jelen ítélet 28. pontjában is kifejtésre került – az 1408/71 rendelet 33. cikkének (1) bekezdése szerint a betegbiztosítási járulékokat kizárólag a lakóhely szerinti tagállam által folyósított nyugdíjából lehet levonni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Rundgren?ügyben hozott ítélet 49. pontját).

33 Továbbá a személyek szabad mozgásának akadályát képezn?e, ha a lakóhely szerinti állam olyan rendszert alkalmazna, amely nem veszi figyelembe azokat a betegbiztosítási járulékokat, amelyeket a nyugdíjas a lakóhely szerinti államon kívüli tagállamban eltöltött szolgálati évei alatt már megfizetett. Az ilyen rendszer pusztán azért hozná hátrányos helyzetbe az említett jogosultakat, mert éltek a szabad mozgáshoz való jogukkal és azokat részesítené el?nyben, akik egyetlen tagállamban maradtak, hogy ott töltsék a teljes szolgálati idejüket.

34 A Bíróság megállapította, hogy ellentétes az EK 39. cikkel, ha a tagállam a tagállami jogszabályok hatálya alá tartozó nyugdíjas munkavállaló betegbiztosítási járulékát az e munkavállaló által a másik tagállamban kapott, megállapodás szerinti kiegészít? nyugdíj bruttó összege alapján azon körülmény figyelmen kívül hagyásával számítja ki, hogy az utóbbi államban e nyugdíj bruttó összegének egy részét betegbiztosítási járulék címén már levonták (a C?302/98. sz. Seirer?ügyben 2000. június 15?én hozott ítélet [EBHT 2000., I?4585. o.] 36. pontja).

35 E kockázat elhárítása végett és a különböz? nemzeti jogszabályok tekintetében a Közösségen belül a tagállamok polgárai számára azonos elbánás biztosítása céljából az ellátások nyújtására illetékes tagállamnak, amely a jogszabályai alapján a betegbiztosítási járulékalapba rendszerint beszámítja a más tagállamok intézményei által folyósított nyugdíjakat, le kell vonnia a járulékalapból azoknak a nyugdíjaknak az összegét, amelyekre tekintettel e jogosultak más államokban már megfizették a járulékokat, akár az érdekeltek fizették be a munkajövedelmük terhére, akár az említett jövedelemb?l közvetlenül kerültek levonásra.

36 Az érintettek feladata annak megállapítása, hogy korábban ténylegesen sor került-e a járulékfizetésre.

37 Azt kell tehát válaszolni az elterjesztett kérdésre, hogy nem ellentétes az 1408/71 rendelet 33. cikkének (1) bekezdésével, ha a nyugdíjas lakóhelye szerinti tagállamban az említett rendelet 27. cikke szerinti ellátások nyújtására illetékes tagállam intézményei által alkalmazott betegbiztosítási járulékalap megállapítása során a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak mellett valamely másik tagállam intézményei által folyósított nyugdíjakat is e járulékalaphoz számítják annyiban, amennyiben az említett járulékok nem haladják meg a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak összegét.

38 Ellentétes azonban az EK 39. cikkel, ha a másik tagállam intézményeitől kapott nyugdíjak összegét abban az esetben is figyelembe veszik, ha a járulékokat e másik tagállamban az ott kapott munkajövedelem terhére már megfizették. Az érintettek feladata annak megállapítása, hogy korábban ténylegesen sor került-e a járulékfizetésre.

A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Nem ellentétes az 1996. december 22-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 33. cikkének (1) bekezdésével, ha a nyugdíjas lakóhelye szerinti tagállamban az említett rendelet 27. cikke szerinti ellátások nyújtására illetékes tagállam intézményei által alkalmazott betegbiztosítási járulékalap megállapítása során a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak mellett valamely másik tagállam intézményei által folyósított nyugdíjakat is e járulékalaphoz számítják annyiban, amennyiben az említett járulékok nem haladják meg a lakóhely szerinti államban folyósított nyugdíjak összegét.**

2) **Ellentétes azonban az EK 39. cikkel, ha a másik tagállam intézményeitől kapott nyugdíjak összegét abban az esetben is figyelembe veszik, ha a járulékokat e másik tagállamban az ott kapott munkajövedelem terhére már megfizették. Az érintettek feladata annak megállapítása, hogy korábban ténylegesen sor került-e a járulékfizetésre.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: finn.